

بررسی رابطه بین توجه، حافظه و نظریه ذهن با ناگویی هیجانی در دانش آموزان

علی افشاری^۱، زهره هاشمی^۲

۱،۲- استادیار دانشگاه مراغه

چکیده:

این پژوهش با هدف تعیین رابطه توجه، حافظه و نظریه ذهن با ناگویی هیجانی در دانش آموزان دوره اول متوسطه آموزش و پرورش ناحیه یک تبریز انجام شد. در این مطالعه تعداد ۳۸۵ دانش آموز اول متوسطه از طریق نمونه گیری در دسترس به عنوان نمونه مورد مطالعه انتخاب شدند. ابزارهای اندازه گیری شامل پرسشنامه ۲۰ سوالی الکسی تیمیای تورنتو، آزمون ذهن خوانی از طریق تصویر چشم (RMET)، پرسشنامه حافظه عمومی (PRMQ) و آزمون مربع های دنباله دار تولوز- پیرون (برای سنجش دقت و توجه) بودند. داده های جمع آوری شده با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه به روش استاندارد (همزمان) مورد تحلیل قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که ناگویی هیجانی با توجه، حافظه و ذهن خوانی رابطه معناداری دارد. بر اساس آزمون رگرسیون چندمتغیری به روش همزمان در تبیین تغییرات نارسایی هیجانی از روی توجه، حافظه و ذهن خوانی، ملاحظه شد که متغیرهای پیش بین موثر (توجه، حافظه و نظریه ذهن)، حدود ۸۸ درصد از واریانس نمره نارسایی هیجانی در دانش آموزان متوسطه اول را تبیین می کنند. بدین ترتیب توجه ($\beta = 0/32$) حافظه ($\beta = 0/22$) و نظریه ذهن ($\beta = 0/33$) متغیرهای پیش بین موثر بر آلکسی تیمیا بودند.

واژه های کلیدی: ناگویی هیجانی، توجه، حافظه، نظریه ذهن